

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **Mgr. H. V. K.**, zast. Mgr. Petrou Bielinovou, advokátkou, se sídlem Rumunská 1798/1, Praha 2, proti žalovanému: **Městský úřad Počátky**, se sídlem Palackého náměstí 1, Počátky, zast. JUDr. Alenou Prchalovou, Ph.D., advokátkou, se sídlem Husova 1288/25, Jihlava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2018, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. 9. 2019, č. j. 50 A 5/2019 - 43,

t a k t o :

Návrh žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žádostí podle § 82 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), se dne 1. 6. 2018 žalobkyně domáhala poskytnutí informací, konkrétně zápisů ze zasedání rady města Počátky. Jelikož na tuto žádost neobdržela žádnou odpověď, požádala následně dne 10. 7. 2018 dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“).

[2] Žalovaný dne 24. 7. 2018 vydal rozhodnutí č.j. 813/2018/STAR, jímž žádost dle informačního zákona odmítl. O odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí rozhodl následně Krajský úřad kraje Vysočina svým rozhodnutím ze dne 4. 9. 2018, čj. KUJI 62904/2018, tak, že rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení; žalovaný totiž neuvedl, na základě které výjimky dle informačního zákona poskytnutí informací odmítl.

[3] Stejná procesní situace se opakovala u rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2018, čj. 813/2018/star, jenž Krajský úřad kraje Vysočina opětovně zrušil pro nepřezkoumatelnost rozhodnutím ze dne 26. 11. 2018, čj. KUJI 80639/2018.

[4] Poslední (žalobou napadené) rozhodnutí ve věci, jímž žádost žalobkyně o poskytnutí informací odmítl, vydal žalovaný dne 10. 12. 2018.

[5] Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 24. 9. 2019, č. j. 50 A 5/2019 - 43, naposledy uvedené rozhodnutí žalovaného zrušil a nařídil mu, aby žalobkyni poskytl zápisy

z jednání rady města Počátky od 01/2014 do 68/2018 včetně, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

[6] Proti tomuto rozsudku podal žalovaný (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž požádal o přiznání odkladného účinku. Tento návrh odůvodnil nutností zabezpečení zpracování rozsáhlé agendy desítek zápisů z jednání rady města Počátky, anonymizace těchto zápisů dle nařízení GDPR, náklady na tuto činnost a nezbytným personálním zajištěním, které však v současnosti nemá. Stěžovatel dále zmínil, že žalobkyně požadované zápisy měla v plném rozsahu jako zastupitelka města a vyjádřil přesvědčení o minimální právní relevantnosti a využitelnosti těchto zápisů pro žalobkyni. Podle stěžovatele přiznáním odkladného účinku nevznikne žádným osobám závažná újma. Pokud by však odkladný účinek nebyl přiznán, byl by nucen poskytnout např. informace o fyzických osobách v neanonymizované podobě, tak jak rozhodl krajský soud, čímž by mohlo být závažně zasaženo do jejich základních práv a svobod. Stěžovatel dále poukázal na skutečnost, že by byl nucen uhradit náklady řízení a vynaložit finanční prostředky na zpracování požadovaných informací, které by žalobkyně obdržela ještě před vyřízením kasační stížnosti. Závěrem stěžovatel uvedl, že přiznání odkladného účinku není v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem, neboť se jedná o poskytnutí informací o jednání rady města již z minulého volebního období.

[7] Žalobkyně ve vyjádření k návrhu uvedla, že tvrzení stěžovatele, že žalobkyně požadované informace již má, je nepravdivé. Toto své tvrzení stěžovatel nijak nedoložil. Zveřejnění požadovaných informací nemůže stěžovatele nijak poškodit. Jedná se totiž o zápisy z rady města Počátky, které jsou v jiných městech běžně uveřejňovány na internetu. Žalobkyně nesouhlasí ani s argumentací stěžovatele, v níž poukazuje na nutnost anonymizace. Žalobkyně coby zastupitelka totiž měla nárok na informace bez provedení anonymizace. I kdyby však anonymizace měla být prováděna, měl na její provedení stěžovatel dostatek času.

[8] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž za tím účelem přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Návrh stěžovatele, který je správním orgánem, je třeba hodnotit ve světle názoru vyjádřeného v již zmíněném usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, publikovaném pod č. 1255/2007 Sb. NSS „*S ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě.*“ V citovaném rozhodnutí rozšířený senát Nejvyššího správního soudu příkladmo uvádí jako relevantní situaci pro přiznání odkladného účinku případy vrácení řídicího oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku.

[10] Nejvyšší správní soud dále stejně jako např. v usnesení ze dne 15. 7. 2009, č. j. 6 Ads 87/2009 - 49, upozorňuje, že institut odkladného účinku je primárně spjat s žalobou jakožto nástrojem ochrany veřejných subjektivních práv adresáta veřejnoprávního působení. Odkladný účinek přiznávaný žalobě má proto ochránit tohoto adresáta veřejné správy

pokračování

před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy. Postavení žalovaného správního orgánu, jemuž soudní řád správní přiznal legitimaci podat kasační stížnost jako orgánu veřejné moci, spíše nasvědčuje tomu, že poskytnutím legitimace k podání kasační stížnosti správnímu orgánu se vyjadřuje zájem na efektivitě působení objektivního práva a jednotě a zákonnosti rozhodování krajských soudů ve správním soudnictví. Z tohoto hlediska je nutno nazírat i na otázku odkladného účinku kasační stížnosti.

[11] Výše uvedené plně koresponduje se zákonnou úpravou možností přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. za přiměřeného použití ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s., které umožňuje přiznat odkladný účinek na návrh žalobce. Z textu posledně uvedeného ustanovení, konkrétně ze slovního spojení „na návrh žalobce“, je možno usuzovat, že odkladný účinek bude zpravidla přiznáván na návrh osoby, která se domáhá ochrany svých veřejných subjektivních práv v postavení žalobce proti správnímu orgánu v postavení žalovaného. Přiznání odkladného účinku na návrh stěžovatele, který je jako správní orgán v postavení žalovaného, bude tedy připadat v úvahu pouze ve výjimečných případech.

[12] Dále je nutno podotknout, že sama kasační stížnost je opravným prostředkem mimořádným, neboť směřuje proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Přiznání odkladného účinku pravomocnému rozhodnutí je třeba připustit pouze tehdy, jestliže nezbytnost odkladného účinku převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí soudů. Pokud by správní orgány neměly být vázány pravomocným rozhodnutím krajských soudů, kterými se ruší jejich správní akty, pak by zákonodárce musel zcela změnit koncepci správního soudnictví a vyloučit právní moc rozhodnutí krajských soudů. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce opsal slovy o nepoměrně větší újmě.

[13] Argumentaci stěžovatele, v níž poukazuje na náročnost poskytnutí informací v posuzované věci, Nejvyšší správní soud nepřisvědčil. Nejvyšší správní soud si je vědom toho, že poskytnutí požadovaných informací představuje pro stěžovatele určitou zátěž, tato zátěž však neznamená, že by stěžovateli mohla v řízení vzniknout nepoměrně větší újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Důvod pro přiznání odkladného účinku nepředstavuje ani argumentace stěžovatele, že žalobkyně v požadované zápisy měla v plném rozsahu jako zastupitelka města a jeho přesvědčení o minimální právní relevantnosti a využitelnosti těchto zápisů pro žalobkyni, což ta ostatně zpochybňuje. Námitka stěžovatele, v níž zpochybňuje závěr krajského soudu o nutnosti poskytnout informace v neanonymizované podobě míří do posouzení věci samé a netýká se podmínek pro přiznání odkladného účinku.

[14] Nejvyšší správní soud tak má za to, že z tvrzení stěžovatele nevyplývá, že by nepřiznání odkladného účinku pro něj bylo spojeno s nepoměrně větší újrou než odeřpení těchto informací žalobkyni. Nepřiznání odkladného účinku se žádným způsobem nedotkne možnosti stěžovatele brojit kasační stížností proti rozsudku krajského soudu v řízení před Nejvyšším správním soudem.

[15] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v daném případě nejsou podmínky ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. splněny.

[16] Z důvodů uvedených proto Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. listopadu 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu